

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number 19-1/24-10900
Otsuse kuupäev 14.11.2024
Komisjoni koosseis Aase Sammelselg

Tarbija
Kaupleja Mobhus OÜ (16667278)

Tarbija nõue Tagatisraha summas 500 eurot tagastamine.

Resolutsioon:

Komisjon otsustas:

1. avaldus rahuldada.
2. Kohustada osaühingut Mobhus (registrikood 16667278) tagastama tarbijalt saadud tagatisraha summas 500,00 (viissada) eurot.
3. Tarbija nõudmisel tuleb tagatisraha tagastada koos viivitusintressidega VÕS §-s 113 lg1 teises lauses ettenähtud määras arvestatuna tagastamata summalt alates 26.juulist 2024 kuni raha täieliku tagastamiseni.

Kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu või seda ei järgi, on neil õigus pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Kaupleja peab 30 päeva jooksul arvates otsuse ameti veebilehel avaldamise päevale järgnevast päevast teatama kirjalikult Tarbijakaitse ja Tehnilise Järelevalve Ametile otsuse täitmisest või samas asjas maakohtusse pöördumisest, lisades ära kirja maakohtule esitatud hagiavaldusest.

Asjaolud:

Pooled sõlmisid 10.juunil 2024 rendilepingu nr 005, millega kaupleja võttis kohustuse anda ajavahemikuks 4.juuli 2024 kuni 11.juuli 2024 tarbija kasutusse matkaaauto Fiat Adria Matrix Acess 670SL (reg 131 KCY, VIN kood ZFA25000002P83465) ja tarbija kohustus tasuma matkaauto kasutamise eest üüri 1 100,00 eurot.

Tarbija tasus 2.mai 2024 maksekorraldusega kauplejale arve nr 15 alusel 200,00 eurot broneerimistasu ja 2.juuli 2024 maksekorraldusega arve nr 19 alusel 900,00 eurot. Lepingu p 4 ja 7 järgi loeti 2.mai 2024 makse lepingu sõlmimisel üüri ettemaksuks. Tarbija tasus 3.juuli 2024 maksekorraldusega kauplejale 500,00 eurot, mis on lepingu p 7 järgi rendiperioodi tagatisraha.

Tarbija tagastas üüritud matkaauto 11.juulil 2024 ja nõudis kauplejalt tagatisraha tagastamist. 12.juuli 2024 e-kirjaga keeldus kaupleja tagatisraha tagastamisest põhjendusega, et matkaauto lauajala plastkate on vigastatud. 17.juuli 2024 e-kirjaga teatas kaupleja tarbijale, et auto markiisi tala on lõhnutud. Kaupleja nõudis tarbijalt tekitatud kahju hüvitamist kogusummas 894,58 eurot.

Tarbija väidab, et ei ole kaupleja autole kahjustusi tekitanud; sõiduki tagastamisel kaupleja mingeid puudusi ei tuvastanud. Hilisemas kirjavahetuses esile toodud kulutuste põhjuseks võib olla detailide loomulik kulumine.

Tarbija väidab, et matkaautol oli juba temale üleandmisel puudusi, mida kaupleja ei olnud akti märkinud ja mis põhjustasid tarbijale ette nägemata kulutusi. Tarbija teatas nendest auto tagastamisel (puudus viies voodiriiete komplekt, auto USB otsikutes oli võimalik elektroonikaseadmeid laadida vaid ühekaupa, Carplay ei olnud töökorras, markiisi ei saanud kasutada tugeva kopituslõhna tõttu).

Tarbija väidab, et kasutas üüritud vara sihtotstarbeliselt ja heaperemehelikult ning nõuab kauplejalt tagatisraha tagastamist täies ulatuses. Kompromissi korras nõustus tarbija hüvitama 1/2 osa lauajala plastdetaili maksumusest.

Kaupleja seisukoht:

Kaupleja tarbija etteheidetega ei nõustu.

Kaupleja väidab, et tal on nõue tarbija vastu kogusummas 989,08 (894,58 + 91,50) eurot, millest osa tasaarvestatakse kaupleja kohustusega tarbija ees.

Kaupleja väidab, et tarbija tagastas sõiduki hilinemisega, millest tulenevalt jäi sõiduki ülevaatamise aeg väga väheks. Ülevaatuse käigus märkasid pooled lauajala ebaloomulikku asendit, selle katsumisel lagunes plastkate koost. Tarbija väide selles, et tegemist oli detaili loomuliku kulumisega, ei ole tõsiseltvõetav. Plastkatte asendamise kulu oli 208,58 eurot.

Matkaauto markiisi kontrolliti järgmisel päeval ja koheselt selgus, et see avanes ragisedes ning vaevaliselt. Selgus, et markiisi monoliitsest metallist liigend oli katki, mistõttu ei olnud markiisi tavapäraste võtetega võimalik avada ega kokku panna. Kuna matkaauto järgmine üüriperiood algas järgmisel päeval, tuli selle puuduse tõttu järgmise üürihinda kokkulepitud hinda alandada.

Kaupleja selgitas, et marakiisitala varasemale, kergele vigastusele oli viidatud tarbijale sõiduki üleandmisel, kuid see puudus seni markiisi sihtotstarbelist kasutamist ei takistanud. Tarbija on ka ise selgitanud, et kasutas ühe korra markiisi. Ilmselt püsis liigend veel koos ja võimaldas markiisi kokku rullida. Liigend purunes tõenäoliselt markiisitala ebaõige toestamise tõttu.

Kaupleja tarbija pakutud kompromisslahendusega ei nõustunud.

Komisjoni põhjendus:

Tarbijakaitseseaduse (TKS) § 51 järgi lahendatakse tarbijavaidlus poolte kirjalikult esitatud ning sekretariaadi kogutud teabe ja tõendite alusel.

Võlaõigusseaduse (VÕS) § 3 p 1 järgi tekib võlasuhe muu hulgas lepingust. Poolte selgituste järgi on pooltevahelisel õigussuhtel üürilepingu iseloom. VÕS § 271 järgi kohustub üürileandja üürilepinguga andma üürnikule kasutamiseks kokkulepitud asja ja üürnik kohustub maksma selle eest üüri.

Pooled vaidlevad lepingu täitmise üle, so üüritud esemele kahju tekitamise ja selle hüvitamise ning tagatise tagastamise üle. Kaupleja väidab, et sõiduki üüriperioodi kestel lõhuti lauajala plastkate ja markiisi kandetala. Tarbija möönab lauajala plastkatte purunemist sõiduki tagastamise ajal.

Komisjon hindab esmalt tagatislepingu sõlmimist ja selle sisu.

Vaidlusalune üürileping on sõlmitud 10.juunil 2024. Muu hulgas sisalduvad üürilepingus ka tagatisraha kokkulepped (p 7 - tagatisraha summa, lepingu lisa 1 p 4 - arvelduste kord ja p 17 - muud tingimused). Komisjoni hinnangul on lepingus ettenähtud tagatisrahal käsiraha iseloom.

VÕS § 141 p 2 ja 156 järgi on käsiraha (tagatisraha) ühe lepingupoole poolt teisele lepingupoolele lepingu sõlmimise tõendamiseks ja selle täitmise tagamiseks antud rahasumma. VÕS § 157 järgi arvestatakse lepingu täitmise tagamiseks antud käsiraha tagatise saanud lepingupoole nõudel lepingu täitmata jätmise tõttu tekkinud kahju katteks. Kui käsirahaga tagatud leping jääb täitmata muul põhjusel kui käsiraha andnud lepingupoole süü tõttu, võib käsiraha andnud pool nõuda käsiraha tagastamist.

Tarbija on lepingu täitmise tagamiseks tasunud 3.juulil 2024 käsiraha (tagatisraha) 500,00 eurot, millega on tagatud lepingu rikkumisega põhjustatud kahju hüvitamine. Lepingu täitmise korral kuulub tagatisraha üürnikule tagastamisele.

Tagatiskokkuleppe tingimused on määratletud kaupleja tüüptingimustega, mis sisalduvad lepingu põhitingimustega samas digikonteineris ja millele on osundatud lepingu põhitingimuste p-s 6.1. Seega on kaupleja tüüptingimuste kasutamisele selgelt viidanud ja teinud nende sisu tarbijale enne lepingu sõlmimist kättesaadavaks. Tarbija on lepingu allkirjastanud kauplejast seitse (7) päeva hiljem; seega eeldab komisjon, et tarbijal oli piisavalt aega lepingu sisuga, sh tüüptingimustega tutvumiseks. Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja tüüptingimused on muutunud lepingu osaks.

Järgnevalt hindab komisjon tüüptingimuste sisu. Kõnealusel juhul on asjasse puutuvateks tingimusteks tüüptingimuste p-d 4.3 (... pretensiooni puudumisel tagastatakse tagatisraha ...) ja 4.4 (pretensiooni olemasolu korral kaetakse tagatisrahast kõik lepingus ettenähtud tasud ja trahvid ...). Komisjoni arvates võimaldavad osundatud tingimused tüüptingimuste kasutajal keelduda tagatisraha tagastamisest üksnes eeldusel, et formaalselt on pretensioon esitatud.

Komisjon selgitab, et VÕS § 42 järgi on tüüptingimus tühine, kui see lepingu olemust, sisu, sõlmimise viisi, lepingupoolte huvisid ja teisi olulisi asjaolusid arvestades kahjustab teist lepingupoolt ebamõistlikult, eelkõige siis, kui tüüptingimusega on lepingust tulenevate õiguste ja kohustuste tasakaal teise lepingupoole kahjuks oluliselt rikutud. Ebamõistlikku kahjustamist eeldatakse, kui tüüptingimusega kaldutakse kõrvale seaduse olulisest põhimõttest või kui tüüptingimus piirab teise lepingupoole lepingu olemusest tulenevaid õigusi ja kohustusi selliselt, et lepingu eesmärgi saavutamine muutub küsitavaks. Tüüptingimuse kehtivus ei sõltu sellest, kas see tingimus asjaoludest tulenevalt kohaldub või mitte.

Komisjoni arvates on tarbijale pealesunnitud tüüptingimused, mis on viinud lepingulise suhte oluliselt tasakaalust välja. Kauplejale on tüüptingimustega jäetud õigus ja võimalus keelduda tagatisraha tagastamisest üksnes seetõttu, et kaupleja ise on esitanud tarbijale pretensiooni (lepingu rikkumine ja kahju tekkimine ei ole nõutav). Sellekohane tingimus kitsendab tarbija õigusi võrreldes käsiraha reguleeriva seadusega, milles on ette nähtud käsiraha tagastamisest keeldumise õigus üksnes juhul, kui leping on jäänud (osaliselt või täielikult) täitmata käsiraha andnud poole süü tõttu ja sellega on põhjustatud käsiraha saanud poolele kahju.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja tüüptingimused on tühised osas, mis võimaldavad kauplejal keelduda tagatisraha tagastamisest ilma kahju nõuet põhistamata ja tõendamata. Tühisel tingimusel ei ole õiguslikku tagajärge; seega lähtub komisjon vaidluse lahendamisel käsiraha tagastamist reguleerivatest seadustest.

Järgnevalt hindab komisjon üürilepingu täitmisega (rikkumisega) seonduvat, so kas tarbija rikkus üürilepingut ning kui, siis kas ja millises ulatuses tarbija selle rikkumise tagajärgede (kahju) eest vastutab. Kaupleja on lepingu täitmisest (käsiraha tagastamisest) keeldunud väites, et tal on üürniku vastu kahju hüvitamise nõue.

VÕS § 127 järgi on kahju hüvitamise eesmärk kahjustatud isiku asetamine olukorda, mis on võimalikult lähedane olukorrale, milles ta oleks olnud, kui kahju hüvitamise kohustuse aluseks olevat asjaolu ei oleks esinenud. Kahju ei kuulu hüvitamisele ulatuses, milles kahju ärahoidmine ei olnud selle kohustuse või sätte eesmärgiks, mille rikkumise tagajärjel kahju hüvitamise kohustus tekkis. Lepingulist kohustust rikkunud lepingupool peab hüvitama üksnes kahju, mida ta nägi rikkumise võimaliku tagajärjena ette või pidi ette nägema lepingu sõlmimise ajal, välja arvatud juhul, kui kahju tekitati tahtlikult või raske hooletuse tõttu. Isik peab kahju hüvitama üksnes juhul, kui asjaolu, millel tema vastutus põhineb, on kahju tekkimisega sellises seoses, et tekkinud kahju on selle asjaolu tagajärg (põhjuslik seos).

Komisjon selgitab, et kahju hüvitamise nõudes peab kahjustatud isik tõendama kahju olemasolu ja selle suuruse. Põhjusliku seose tõendamine lepingu rikkumise ja kahju vahel on samuti hüvitise nõude esitaja ülesanne.

VÕS § 334 lg 1 esimese lause järgi peab üürnik üüritud asja koos päraldistega pärast lepingu lõppemist tagastama seisundis, mis vastab asja lepingujärgsele kasutamisele. VÕS § 334 lg 2 järgi vastutab üürnik üüritud asja kahjustamise eest, mis toimus ajal, kui asi oli üürniku valduses, kui ta ei tõenda, et kahjustumine toimus asjaoludel, mis ei tulenenud temast; samuti ei vastuta üürnik asja hariliku kulumise, halvenemise ja muutuste eest, mis kaasnevad asja lepingujärgse kasutamisega. Üürilepingu p-de 3.1 ja 3.2 kohaselt vastutab üürnik sõiduki kahjustamise eest, mis toimus ajal, kui sõiduk oli üürniku valduses; üürnik ei vastuta sõiduki hariliku kulumise, halvenemise ja muutuste eest, mis kaasnevas sõiduki lepingujärgse kasutamisega. Lepingu sisu on kooskõlas seadusega.

Selgitamaks välja, kas ja kui siis millised kahjustused tekkisid üüriperioodi kestel, tuleb tuvastada matkaaauto seisukord üürnikule üleandmise ajal ja selle seisukord üürileandjale tagastamise ajal. Poolte selgituste järgi anti matkaauto tarbijale üle 3.juulil 2024 ja tarbija tagastas selle kauplajale 11.juuli 2024 õhtul (ca 19:00).

Komisjonile esitatud rendilepingu lisaga 5, mis vormistati tarbijale auto üleandmisel, on tõendatud, et matkaauto varustus ei olnud uueväärne; selle varustusel esines tavapärasest kasutusest tingitud kuluvuse märke (pimendusruuloode kangaste venivus ja ebaühtlane liikumine, rebendid, mööblil oli täkkeid ja värvikahjustusi, puudus käepide, kesklukustusseade ei töötanud,

puudus kohtvalgusti nupp jmt). Auto markiisi kandetalal oli vigastus (muljumine). Eelnevast tuleneb, et tarbijale anti üle matkaauto, mille varustus oli osaliselt amortiseerunud.

Tarbija väidab, et kasutas üüritud matkaautot otstarbekohaselt ja heaperemehelikult; kaupleja poolt esile toodud kahjustused on tekkinud aja jooksul loomuliku kulumise tulemusena. Tarbija möönab, et lauajala plaskate tuli lahti sõiduki tagastamise ajal, kuid markiisi tala purunemist tarbija eitab. Kaupleja väidab, et matkaauto lauajala plaskate ja markiisi tala on lõhutud ajal, kui matkaauto oli tarbija valduses; tarbija väited loomulikust kulumisest ei ole tõsiseltvõetavad.

Komisjon kauplejaga ei nõustu. Komisjon selgitab, et üürileandja peab üüritud asja tagastamisel kontrollima asja seisundit ja viivitamatult teatama üürnikule asja puudustest, mille eest üürnik vastutab. Kui üürileandja seda ei tee, kaotab ta õigused, mis kuuluvad talle asja puudusest tulenevalt, välja arvatud juhul, kui tegemist on puudusega, mida ei saa tavalise ülevaatuslega avastada (VÕS § 336). Kõnealusel juhul on tegemist nähtavate vigastustega, mida võis ja pidi kaupleja märkama tavalise ülevaatusega.

Poolte selgitused kattuvad selles, et lauajala plaskate purunes (tuli lahti) sõiduki tagastamise ajal. Kuivõrd sõiduki üleandmisel sellele vigastusele ei ole osundatud, tuleb järeldada, et katte purunemise/lahti tulemise põhjus tekkis pärast sõiduki tarbija valdusse andmist ja mitte hiljem kui tagastamise protsessi käigus. Eelnevast ei saa aga iseenesest järeldada, et tarbija selle eest vastutab.

Riigikohus on selgitanud, et juhul, kui üürileandja leiab, et üürnik on kasutanud asja viisil, mis ületab tavalisest kasutamisest tekkivat kulumise määra, tuleb sellekohaseid väiteid tõendada kauplejal. Komisjonile ei ole lauajala plaskatte purunemise tehnilised asjaolud teada; seega eeldab komisjon, et detaili purunemine on tavapärase kasutamise tagajärg. Kaupleja ei ole selgitanud ega tõendanud, et lauajalale ja selle katele oleks avaldatud tavapärasest kasutamisest erinevat füüsikalist mõju (seda taotud, väänatud, painutatud vmt). Seega ei ole üürilepingu rikkumine selle detaili osas tõendatud; üürnik ei vastuta asja tavapärase kasutamisega kaasnenud tagajärgede eest.

Pooled vaidlevad selles, milline oli markiisi kandetala seisukord matkaauto tagastamisel. Poolte selgitused kattuvad selles, et markiistala oli muljutud juba auto tarbijale üleandmise ajal. Kaupleja selgituste järgi oli tala selle vigastusega täiesti kasutuskõlblik; vigastus ei takistanud markiisi kasutamist. Tarbija selgituste järgi kasutati üüriperioodi kestel markiisi vaid ühel korra. Pärast kasutamist oli võimalik markiisikangas kokku rullida ja detailid kinnitada samal viisil, kui need olid auto vastuvõtmisel. Kaupleja arvates ei toestanud tarbija markiisitala nõutult 1m laiuse pealt, seejärel lasti markiisil oma raskuse all korraks lahti ja kokku vajuda ning seeläbi on täiesti võimalik, et markiisitala liigend ei pidanud raskusele vastu ja purunes. Tarbija ei pruukinud

tekkinud vigastust isegi märgata, kuna liigend püsis kuidagi veel koos ja markiis õnnestus ka kuidagi kokku kerida.

Vaidlust ei ole selles, et sõiduki tagastamise ajal ei pidanud kaupleja vajalikuks markiisi seisukorda (väidetavalt kopituse lõhn, tala seisukord vm) üle vaadata. Kuivõrd pooled ei ole esitanud komisjonile sõiduki tagastamisel vormistatud akti, lähtub komisjon eeldusest, et sõiduki ülevaatust kas ei toimunud või siis kahepoolselt allkirjastatud aktiga seda ei vormistatud. Mõlemal juhul on tegemist olukorraga, kus kaupleja ei ole üüritud asja puudustest üürnikult asja vastuvõtmisel viivitamatult teatanud.

Kaupleja ei ole esitanud mingeid tõendeid, millest saaks järeldada, et sõiduki ülevaatamine üürniku juuresolekul oluks üürnikust tingitud põhjustel võimatu; samuti ei ole kaupleja tõendanud, et sõiduki kohene ülevaatus oluks võimatu muu erakorralise asjaolu tõttu (erakordselt halb ilm, sõiduki tugev määrdumine vmt) tõttu.

Eelnevat kokku võttes asub komisjon seisukohale, et kaupleja ei ole üüritud matkaautot tagastamisel üle vaadanud ega väidetavatest kahjustustest (markiisitala purunemisest) üürnikule viivitamatult teatanud. Tegemist on üürileandja valikutega oma majandustegevuse korraldamisel, millega ei saa laiendada üürniku vastutust. Üürileandja on kaotanud õiguse asja puudustest tulenevale kahju hüvitisele; muid nõudeõigusi kauplejale VÕS § 334 lg 4 järgi ei kuulu.

Komisjon selgitab, et järgmisel päeval saadetud e-kiri ei asenda puudustest viivitamatut teatamist. Sõiduki tagastamise ajal ja kohas olid mõlemad pooled kohal, kuid sõidukil esinenud väidetavaid puuduseid ei fikseeritud. Markiisi kandetala purunemine on fikseeritud kohas, kuhu kaupleja oli sõiduki peale tagastamist viinud; seega ei saa välistada markiisitala vigastuse tekkimist pärast sõiduki tagastamist üürileandjale. Seda järeldust toetab muu hulgas ka kaupleja selgitus selles, et muljutud tala võimaldas markiisikangast lahti ja kokku kerida ja tarbija ei pruukinudki märgata kahjustuse süvenemist. Komisjoni arvates ei saa välistada, et tala purunemine kaupleja kirjeldatud viisil leidis aset kaupleja juures markiisikanga puhastamiseks ettevalmistamise käigus.

Komisjon peab vajalikuks rõhutada, et ka juhul, kui kandetala puudus süvenes ajal, kui matkaauto oli tarbija kasutuses, vastutanuks tarbija selle eest üksnes juhul, kui see ei toimunud lepingujärgse kasutamise tõttu. Kõnealusel juhul puuduvad mistahes tõendid, millest saaks järeldada, et kõnealuste detailide kahjustused on tekkinud viisil, mis ületab asja lepingujärgsel kasutamisel harilikult tekkivat kulumist, kahjustusi ja muutusi. Kaupleja etteheited tarbijale on oletuslikud; kaupleja ei ole viidanud lepingu tingimustele, mida tarbija kaupleja arvates rikkus. Nagu eespool selgitatud, ei vastuta tarbija lepingu järgi nende kahjustuste eest, mis kaasnevad sõiduki lepingujärgse kasutamisega (p 3.2). Kaupleja ei ole esile toonud ega tõendanud lepingu p-s 3.3 ära toodud asjaolude esinemist.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kaupleja poolt esile toodud puudus (lauajala plastkatte purunemine) on tekkinud ajal, mil matkaauto oli üürniku kasutuses; siiski ei vastuta tarbija selle

detaili asendamise maksumuse eest, kuna tegemist oli asja lepingujärgsel kasutamisel tekkinud tavapärase kulumisega. Kauplejal puudub õigus nõuda markiisi kandetala parandamise ja/või asendamisega seotud kulutuste hüvitamist, kuna ei ole tõendatud puuduse tekkimine üüriperioodi kestel. Seega ei vastuta tarbija selle tagajärje eest.

Põhjendatud ei ole ka kaupleja nõue järgmise üüriperioodi eest oodatud tulu vähenemise kompenseerimiseks. Komisjonile jääb arusaamatuks, mis takistas kauplejal kõnealuse markiisitala varasemat vahetamist või selleks ettevalmistuste tegemist olukorras, kus kauplejale oli pikema aja kestel olulise detaili kahjustus teada. Tegemist on kaupleja majandustegevuses ettenähtava kuluga, mida kaupleja lootis üle kanda sellele üürnikule, kelle üüriperioodi kestel tala konstruktsioon lõplikult puruneb. Komisjon peab vajalikuks juhtida kaupleja tähelepanu tsiviilseadustiku üldosa seaduse (TsÜS) §-le 138, mille järgi tuleb tsiviilõiguste teostamisel ja kohustuste täitmisel toimida heas usus; lubamatu on oma õiguste teostamine teiste isikute õiguste kahjustamisega.

Kaupleja nõue advokaadikulu hüvitamises ei ole põhjendatud. Iseenesest on õige, et kahju hüvitise saamiseks, sh nõude esitamiseks tehtud kulutused kuuluvad otsese varalise kahju hulka (VÕS § 128 lg 3). Siinjuures on oluline, et nõude esitamise kulu jagab nõude saatust. Olukorras, kus hüvitise nõue on põhjendamatult, ei kuulu hüvitamisele ka selle esitamiseks tehtud kulutused.

Eelnevat kokku võttes leiab komisjon, et kauplejal ei ole tarbija vastu kahju hüvitamise nõuet, millega tasaarvestada tagatisraha tagastamise kohustust. Lepingu järgi pidi kaupleja tagastama tagatisraha 10 tööpäeva jooksul arvates sõiduki tagastamisest. Sõiduk tagastati kauplejale 11.juulil 2024; seega langes kaupleja tagatise tagastamise kohustusega viivitusse 26.juulist 2024. VÕS § 101 lg 1 p 6 järgi on tarbijal õigus nõuda kauplejalt viivitusintresside tasumist VÕS §-s 113 ettenähtud määras.

Tarbija avaldus tagatisraha tagastamises on põhjendatud ja tuleb rahuldada.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohutusse.

Aase Sammelselg

/allkirjastatud digitaalselt/